

Страшливия мжжъ.

Народна приказка.

Една жена имала много страшливъ мжжъ. Страшливъ, ама колко страшливъ! — комаръ да бръмне и сърцето му се обърне.

Веднъжъ отишелъ въ гората за дърва. Като вървѣлъ по една пътечка, изведнѣжъ съглежда въ храститѣ, че лежи вълкъ. Изтръпналъ отъ страхъ мжжътъ и не знаелъ накъдѣ да бѣга. Стои на мѣстото си като закованъ. Гледа — вълкътъ лежи, не мърда, а надъ него бръмчатъ роякъ мухи.

— А, трѣбва да е умрѣлъ, помислилъ мжжътъ и се приближилъ прѣдпазливо. Заглеждалъ оттукъ, заглеждалъ оттамъ и що да види! Вълкътъ наистина билъ мъртавъ.

Миналъ страхътъ на човѣка, вземалъ вълка, качилъ го на колата и го закаралъ у дома.

— Е, жено, завикалъ още отдалече той, ела да видишь, какъвъ ловъ ти нося, — убихъ единъ вълкъ съ сѣкирата

— Бре, че откога си станалъ такъвѣ юнакъ! почудила се жената и намислила да опита безстрашливостъта му.

Вечеръта тя наредила нѣколко кошерища въ двора, вързала ги съ едно вжже и вземала края му прѣзъ прозореца.

Прѣзъ нощъта, когато всичко спало, жената погледнала изъ прозореца и извикала:

— Олеле, мжжо, излѣзъ скоро навънъ, да видишь, що има!

— Що има, бре жена, да не си полудѣла? казалъ мжжътъ и прѣблѣднѣлъ отъ страхъ.